

Loven giver endvidere Adgang til at yde Enker efter Invalider eller dem, der er dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadraget Sygdom, en Forsørgelse, for saa vidt de er trængende dertil.

Forsørgelse er dog bl. a. udelukket, hvis Ægteskabet er indgaaet, efter at Manden har paadraget sig den Invaliditet, for hvilken Forsørgelse er tilstaaet ham, medmindre Invaliden ved Ægteskabets Indgaaelse oppebar Forsørgelse som Invalid af 1. Afdeling.

Enker efter Invalider kan opnaa en Forsørgelse af indtil 675 Kr., dog ikke mere end Halvdelen af den Forsørgelse, Invaliden oppebar, medens Maksimumsbeløbet for Enker efter Personer, der er dræbte eller dødelig saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadraget Sygdom, er 900 Kr.. Enkeforsørgelser tilstaaes som vedvarende, men kan i Tilfælde af Trangens Ophør inddrages; endvidere bortfalder de bl. a. ved Ægteskabs Indgaaelse.

Under Forudsætning af Trang kan der endvidere tilstaaes Børn af de fornævnte Personer Forsørgelse indtil det 15. Aar med indtil 112,50 Kr. for hvert Barn, naar Moderen endnu lever, og indtil 225 Kr., hvis begge Forældrene er døde, dog at Forsørgelsen begrænses i Forhold til den Faderen tillagte Forsørgelse, jfr. Lovens § 21.

Baade Enke- og Børneforsørgelse reduceres i Tilfælde af ekstraordinær Forsørgelse til $\frac{2}{3}$ af de fornævnte Beløb.

Fremgangsmaaden ved Afgørelsen af disse Sager er den, at Ministeriet — tidligere Finansministeriet, efter kgl. Resolution af 23. April 1924 Socialministeriet — med Bistand af en lægekyndig Konsulent afgør saavel Spørgsmaalet om, hvorvidt der maa siges at foreligge den af Loven krævede Aarsagsforbindelse mellem Militærtjenesten og Invaliditeten samt om dennes Omfang.

Administrationskommissionen har i sin 4. Betænkning, pag. 335, udtalt, at den finder det ønskeligt, at Invalideforsørgelseslovgivningen bringes mere i Overensstemmelse med Principperne om den lovpligtige Ulykkesforsikring, og henstiller, at Sager vedrørende denne Invalideforsørgelse, naar en saadan Overensstemmelse er tilvejebragt, henlægges til Arbejderforsikrings-Raadet under sædvanlig Appel til Ministeriet.

Udvalget er enig i, at Invalideforsørgelseslovgivningen bør hvile paa de samme Principper som Lovgivningen om den lovpligtige Ulykkesforsikring, idet det i begge Tilfælde drejer sig om Ydelse af Erstatning for en under vedkommendes Tjeneste (Arbejde) paadraget Invaliditet, idet Udvalget dog finder, at der for de værnepligtige indkaldtes Vedkommende kan være Grund til at paalægge Statskassen et videregaaende Erstatningsansvar under Hensyn til Forholdets tvungne Karakter. Ligeledes finder Udvalget det rimeligt, at Behandlingen af Invalideforsørgelsessagerne henlægges til Arbejderforsikrings-Raadet.

I Overensstemmelse hermed har Udvalget anset det for sin Opgave at udarbejde Forslag til en Lov vedrørende militær Invalideforsørgelse, omhandlende ikke blot de formelle men ogsaa de materielle Regler vedrørende disse Sagers Behandling, hvilket Lovforslag med tilhørende Bemærkninger findes vedhæftet som Bilag.

København, den 22. September 1930.

J. A. Berner. A. Birkmose. L. D. Rasmussen. K. Schøller. F. Zeuthen.

A. Guldager Petersen.
Sekretær.